

φρυνησαν έπάνω είς τοὺς σκύλους μου!

— Τοὺς σκύλους σας! τὰ βρωμόσκυλα! Νά τάρχιστα ἔγω μὲ τὸ καρτούκι νὰ ἴδουν! εἶπεν ὁ βαρωνέτος.

— Σᾶς παρατηρῶ, ἀπήντησεν ὁ Κασκαμπέλ ύψῳ κάπως τὴν φωνήν, διὶς οἱ λόγοι σας αὐτοὶ δὲν εἰναι ἄξιοι εὐγενοῦς.

— Πώς ἀλλοιώτικα γὰρ μιλήσῃ κανεὶς εἴναι ἄνθρωπος σὰν καὶ σᾶς!

— Ἐγὼ εἴμαι εὐγενής... σεῖς εἰσθε ἀγροτικοὶ!

— Γιὰ νά σας πῶ! Ξεύρετε σὲ ποιὸν δύμιλετε; Είμαι ὁ βαρωνέτος σίρ 'Εδουάρδος Τούρνερ!

— Ή ὅργη κατέλαβε τὸν Κασκαμπέλ· ἀλλ' ἐνῷ, μὲ πρόσωπον ωχρόν, μὲ ὅρθιαλμοὺς φλογεροὺς καὶ μὲ γρόνθους ἀπειλητικοὺς, ὑποιμάζετο νὰ ἐπιτέσῃ κατὰ τοὺς βαρωνέτους, προσέδραμεν ἡ Ναπολέαινα.

— Πατέρα, ἔλα λοιπόν!... εἶπεν. Ή μαμά σε φωνάζει.

— Εφθασα, ἀπήντησεν ὁ Κασκαμπέλ. Πές εἰς τὴν μητέρα σου νὰ τελειώσω πρῶτα μὲ αὐτὸν τὸν κύριον, Ναπολέαιγα!

— Ακούσας τὸ δυομά τοῦτο, ὁ βαρωνέτος ἐκάγχασε περιφρονητικότατα.

« Ναπολέαινα!... εἶπε. Ναπολέαινα λέγουν αὐτὸ τὸ κορίτσι... τὸ δόνομα εκείνου τοῦ τέρατος, ποῦ...»

Αδύνατον τῶν ἀδυνάτων νὰ κρατηθῇ πλέον ὁ Κασκαμπέλ. Επροχώρησε μὲ σταυρωμένας χειρας, ἔως οὐ πῆγησε τὸν βαρωνέτον.

« Μὲ ὑδρίζετε! τῷ εἶπε.

— Σᾶς ὑδρίζω... σᾶς;

— Ναί, ἐμὲ καὶ τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀνδρα που θὰ ἔκαμε μιὰ μπουκιὰ τὴν γῆσον σας ἀν ἔκαμεν ἀπόδασιν!

— Καλὲ τί μας λέτε!

— Ναί! θὰ τὴν ἀκατάπινε σὰν στρεῖδι!

— Νὰ χαθῆς, παλγάτσε! ἀνέκραζεν ὁ βαρωνέτος.

Καὶ διπισθοχώρησεν δλίγον μὲ κίνημα πυγμάχου, ἔτοιμου πρὸς ἄμυναν.

« Ναί, μὲ ὑδρίσατε, κύριε βαρωνέτε, καὶ θὰ μου δώσετε λόγον!

— Νὰ δώσω λόγον! εἶνα σαλτιμπάγκον!

— 'Αφ' οὐ τὸν ὑδρίσατε, τὸν κατεστήσατε δμοίδιον σας! θὰ μονομαχήσωμεν μὲ σπαθί, μὲ δίρφος, μὲ πιστόλι, μὲ ὅτι θέλετε! ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς γρόνθους!

— Νά σας βρέσω!

— Φυλαχθῆτε!

— Ἐγὼ θὰ κτυπήθω μαζί σου;

— Ναί! θὰ κτυπήθῃς θέλοντας μὴ θέλοντας! ἀνέκραζεν ὁ Κασκαμπέλ ἐν ὄχρᾳ ὄργῃ· καὶ χωρὶς νὰ συλλογισθῇ τίποτε πλέον, φρυνησε πάνω τὸν βαρωνέτον, καὶ κατέστησε τὸν ἄνθρωπον, ἀπόφασιτικῶς, ὅτι θὰ κατέφυγε τὸν προστοιμόν του.

Ταύτοχρόνως προσέτρεξαν καὶ ἄλλοι

άξιωματικοὶ καὶ κυνηγοὶ καὶ ἐνωθέντες μετὰ τοῦ βαρωνέτου — ἀπόφασιμένοι ἀλλως τε νὰ μὴ τὸν ἀφήσουν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ κτυπήθῃ μὲ τέτοιον ἄνθρωπον, — ἥρχισαν νὰ ὑδρίζωσι δεινῶς τὴν οἰκογένειαν Κασκαμπέλ. Αἱ ψύρεις αὐταὶ ὅμως δὲν ἰσχυσαν νὰ συγκινήσουν τὴν Κορνηλίαν — τούλαχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἡρέσθη μόνον νὰ σίφη ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ σιρ 'Εδουάρδου, πολὺ ὀλίγον ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὸν ὑδρίστην τοῦ συζύγου της.

— Ο Γιάννης, ὁ Μακρολέλεκας καὶ ὁ Ἀλέκος προστέρεξαν ἐπίστης καὶ ἡ ἔρις ἡπείρει νὰ λόγη διαστάσεις μάτης, ὅταν ἡ Κορνηλία ἀνέκραζεν ἐπιβλητικῶς:

— Εὔπρός, Καΐσαρ! εὔπρός, πατέρα!

— Οὐδεὶς εἴτε πάντας νὰ κτυπήσῃ τὴν Κορνηλίαν!

— Εὔπρός, Καΐσαρ!... Κάθησε ἐκεῖ, Καΐσαρ!... Σοῦ ἀπαγορεύω νὰ κτυπήσῃ τὴν Κορνηλίαν!

— Υπομονὴ λοιπόν, ἀφοῦ ἡ σύζυγός του ἐπέμενε καὶ τῷ ἐπεδάλετο τόσον.

Τελοσπάντων αἱ προστοιμαῖς ἐτελείωσαν, οἱ ἵπποι ἐξεύθησαν καὶ ἡ ἀμάξη θὰ ἔξεινει. Εἰς τὰς τέσσαρας, σκύλοι, πύθηκος καὶ παπαγάλος, σύζυγος, υἱοὶ καὶ θυγάτηρ, δῆλοι εὐρίσκοντο εἰς τὰς θέσεις των, ἐντὸς τῆς Εὐδρόμου Οἰκίας, ἐμπροσθεν τῆς Αγγλονομίας.

— Ηθέλει νὰ ὑπάγη νὰ τὸν εὕη, νὰ κτυπήσῃ μαζί του, μαζί μὲ δόλους τοὺς συμπατριώτας του, μαζί μὲ δόλους τοὺς κατεργάριδες τοὺς χωρίους εἶκενον τὸν Κατεργαρέων!

— Μετὰ ἐν τέταρτον τὸ χωρίον τῶν Κορνηλίας εἶπεν τὸν Καΐσαρα τὸν ἔξηφαντον ὑπὸ τὸ παραπέτασμα τῶν ὑψηλῶν δένδρων, τὰ ὅποια το περιεβαλλον. Μόλις ἥρχισε νὰ φέγγη. Στρωπὴ γύρω καὶ ἐρημία.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἦσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἦσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἦσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἦσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἷσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἷσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἷσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἷσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ ὑπάγουν μαζί του, μηδὲ τὸν Μακρολέλεκα ἔξαιρουμένου.

— Ή Κορνηλία μετὰ πολλοῦ κόπου κατέρθωσε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Κατὰ βάθος ἀνεγνώριζεν διὰ τὸ σιρ 'Εδουάρδος Τούρνερ εἶγεν ἀδικον, οὐδὲ ἡδύνατο νάρηθῇ διὰ τὸν Κασκαμπέλ καὶ δῆλη ἡ οἰκογένεια ὑδρίσθησαν σκαπάτασι. 'Αλλ' ἡ φρόνησις τῆς ἐπέδαλλε νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα νὰ ἔξεινει.

— Καὶ τὰ παιδιά του ἐπίστης ἷσαν καταθυμώμενα. Ολοὶ θήλειαν νὰ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΑΟΥ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ήτοι μονοδογοι διάλογοι και δραμάτια
δι' ἑρτὰς Σχολεῖων καὶ Οἰκογενειῶν

Ἐκδοθῆσται περὶ τὰ μέσα 'Απρίλου. ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς 'Ειδικότερης τῶν Παιδῶν.

Τεμάται: Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔγγραφον μερένους συνδρομητὰς φρ. 1, 50.

Διὰ τοὺς μετὰ τὴν τοῦ ἔγγραφος φρ. 2.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Κώστα, γιατί, παιδί μου, δὲν πλένεις ταύτια σου;

— Γιὰ νὰ τα συχαίνεται; καὶ νὰ μή μου τα τραβᾷ ὁ Δάσκαλος, μητέρα!

Εστάλη ὑπὸ τῆς Δάφνης

* *

Τῆς μικρᾶς Τίτικας τῆς ἐπόνεσαν τὰ μάτια.

— "Ε, πῶς εἶναι τώρα τὰ μάτια σου, Τίτικα μου; τὴν ἔρετὴ μία φίλη τῆς μητρὸς της.

— Όχι πάρα, κυρία, μου εἶπε ὅτι ἀρχισα νὰ βλέπω καλλίτερα.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνίδος Καλλιτέχνης

ΑΔΗΜΟΤΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΥ"

Ἐλησμόνησες νὰ σημειώσῃς καὶ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, θαγμαστὰ τῷ θραύστη Τεχνῶν. Νά μου φίλησης τὸν μικρὸν Εὐάγγελον, ὁ δοκοὶς τῶρε διασκεδάζει μὲ τὰς εἰκόνας μου ἀργότερα βέβαια, δύμα μεγαλώσῃ ἀρκετά, θὰ διασκεδάζῃ καὶ μὲ τὰ διηγήματά μου. Δὲν εἶναι ἔτι;

Δεκτὸν τὸ φευδώνυμό σου, Ἀγροῦστας. Τὰς ἄπορες σου λύει τὸ προηγούμενον φυλλάδιον. Σὲ διστάσουμα καθὼς καὶ τὸν Κοραῆτη.

Δι' οὐδενὸς τὴν καταστροφὴν πρέπει νὰ καταρταῖ κανεὶς, Ἡρώεικὴ Πάργα! Ἐπὶ τέλους δὲν εἰμπορῶ νὰ ἔννοισον τὶ ωρείτης σὺ ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τόσον χιλιάδων ἀνθρώπων, ὥστε νὰ κατέργησης τόσον πολὺ. Φοβοῦμαι μήπως παρεξηγητεῖς τὸν ἔαυτόν σου; ἀν ἔξετάσῃς καλὰ τὸ βάθος τῆς καρδίας σου δὲν θὰ εὑρήσῃς χαράν, ὅχι! — Αλήθεια λοιπὸν πηγαίνεις εἰς τὸ κυνῆγι τακτικά; Τὶ κρίμα νὰ μή σ' ἔχω πιὸ κοντά; Θὰ μου ἔστελνες βέβαια κανένα λαγών.

Περιμένω λοιπὸν τὸ φευδώνυμό σου, ἀγαπητὴ Χρήστη Λαδᾶ, νέα μου φίλε.

Δοιπον, Ἀττικὲς Οὐραρτές, αὐτὸς ἀς εἶναι τὸ φευδώνυμό σου. Ἀλλὸς καὶ σὺ δὲν γράφεις εἰς χωρίστον τὰς λύσεις σου. Διατί παιδὶ μου; Δὲν εἰσέπειρες διτὶ αὐτὸς μου φέρει πολλὴν δυσκολίαν; Νά σου τὸ ἔζηγησον διὰ μὲν τὸ μάθουν μὰ καὶ καλὴ διλοὶ μου ὅφλοι; Ἀλλοῦ φυλάκω τὰς ἐπιστολάς, ἀλλοῦ τὰς λύσεις, ἀλλοῦ τὰς Πνευματικὰς ἀσκήσεις, ἀλλοῦ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα. Τώρα, σταν τὸ ίδιον φύλλον χάρτου περιέχει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὸ πράματα, ποὺ νά το κατατίκων; Εἴς τὸς λύσεις; Τότε δὲν θ' ἀπαντήσων εἰς τὴν ἐπιστολὴν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς; Τότε δὲν θὰ λάβων ὑπὲρ μου τὰς λύσεις. Δι' αὐτὸν λοιπὸν σας λέγω καὶ σας ἔναντας ὅτι: Κάθε τὸ πρέπει τὰ γράφεταις εἰς γραυτὸν φύλλον γράφοντον. Καὶ ἐπίκιον ὅτι αὐτὴν θὰ εἶναι τὴν τελευτὴν φορὰ πού το λέγω δι' ὅλους.

Διαπρὸν τὸ φευδώνυμό σου, Μαραθώνες Αρόμε. Βέγκουμι νά σε χαιρετίσω μια ἡμέραν νικῆτην τοῦ Μαραθώνου Δρόμου. Μή νομίσεις διτὶ εἶναι ἀνάγκη δι' αὐτὸν ν' ἀγωνισθῆς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἅγιανσ. "Οχι! Η ζωὴ μήπως δὲν εἶναι ἀγών; Μήπως δὲν πρέπει τις ν' ἀγωνισθῇ, νὰ κοπίσῃ, νὰ μελετήσῃ, νὰ ἐργασθῇ, διὰ ν' ἀναδειχθῇ μίαν ἡμέραν ἀξίου τοῦ στεφά-

νου τῆς νίκης; — "Ελαβα δ, τι μοῦ ἔστειλες. Λυποῦμαι πολὺ, ἀγαπητὴ Ιωάννη Δημητρίου, ποὺ δὲν ἔχω νά σου στείλω τραγουδόσημα. Μου τὰ πέρνεις διὰ τὸ Ἀνανίας καὶ αἱ ἀδελφαὶ του. Περιμένω τὴν φωτογραφίαν σου.

Ἀγαπητὴ Ελέκτωριας Παρθένεος, δι κύριος ἐκεῖνος πήλουσε βέβαια νά σε πειράξῃ. Ἐκτὸς ἐμοὶ κανεὶς ἀλλος δὲν ἀναγνωσκει τὰς ἐπιστολάς σου, οὐτε κανεὶς ἡ καρμίτσας ἔχ τῶν μικρῶν μου φίλων. — Κοσμήσασα τὸν τάφον τοῦ ἑτοικοῦ ποιητοῦ "Ἄχιλλέως Περάσχου διὰ στεφάνου τὸ Φοροσάββατον, ἔκαψε πολὺ εὐγενῆ πρᾶξιν, διὰ τὴν ὅποιαν εἶται ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων.

Ἀγαπητὴ μου Λειτάλης Μυροΐνη, (εὐ-
μορφὸν φευδώνυμον δέν σου ἔδιδεται); δι τὴν
Πριγκήπιος Ροζάλδας ἀμπερέγεται εἰς τὸν
τόμον τοῦ 1894 ὅπου καὶ τὰ "Παθήματα τοῦ
Γανάκη Σωπάρη. Ο τόμος τιμάται δρ. 7.

Η Μάρθα, δ. Ανανίας, αἱ ἀδελφαὶ του καὶ
ἡ γάτα μου Πίσσα σε ἀνταπόκονται, Καλέ
μον Γεύσην, συγκεκιμένοι διοι ποὺ τους ἐν-
θυμήθεις.

Η ἐκεῖνης σου ἐπιστολὴ, ἀγαπητὲ Χρι-
στοφόρε Κοιλόμεθε, πολὺ με εὐχαρίστησης μὲ τὰς
ρωταὶς της ἔκρασεις καὶ τὰς περιέργας πλη-
ροφορίας. Πῶς ηθελα νά μου ἔργας συχνότερα! Εἰπὲ εἰς τὴν Βούλδρακον Άθηνῶν δι-
περιμένων ἀνυπομόνων νά γίνη καλά καὶ νά μου
γράψῃ. Τώρα πλέον δὲν ἔχει καρόν νά στελή
ἔργωντον διὰ τὴν ἀγοράν υπέρ του Νεσοκο-
μείου, διότι ἔγινε πλέον.

Καὶ ἐγώ ημον βεβαία, Δέσι (αὐτὸς τὸ θευ-
δώνυμον ἐπροτίησα), διτὶ δὲν μ' ἐλησμόνησες,
ἀλλ' ὅτι κάτι αλλό θὰ συνέβαινε ποὺ δέν μου
ἔργας τόσον καιρὸν. Νομίω δμωα διτι, ἀν
δέλης, θὰ εὐθύσης εἰς τὸ ἔξης δέλγον καιρόν,
δον πολλὰ καὶ ἀν εἶναι τὰ μαθήματα σου, διά
νω μου παρέχεις τὸν εὐχαρίστησιν τῶν ἐπι-
στολῶν σου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνίδος Καλλιτέχνης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Ατ λύσεις στέλλοται μέχρι 15 Απριλίου.

184. Λεξιγρέφος.
Γράμμα εἶναι τὸ πρώτον μου,

γάλικο τὸ δευτέρον μου,
ἄνθος τὸ σύγδολον μου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τάκου τῶν Αἰκατ.

185. Συλλαβάργραφος.
Γράμματα τρία ἐξ συνδέσης,
Εύρωπης κράτος θάποτελέσης.

Εστάλη ὑπὸ Θραυσθούσου Θ. Ζωτούλου.

186. Στοχεύεθρος.
Σύνος πο καρόφη μῆ
Καὶ θά δήξεις τὴν στιγμή
Κόρη φύσις μεταβάλλει
Καὶ στολίζει τὸ κεφάλι

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Χαλασμοῦ Κόστρου.

187. Αρογαπάγενος.
Διατί Διονύσιος δ. Αρειοπαγίτης ἡδύνατο νὰ
καυχηθῇ ὅτι εἶχε τὴν Αρροδίτην ἀδελφήν του;

Εστάλη ὑπὸ Αρχιμήδους τοῦ Μεθυστικοῦ.

188. Σταύρος.
Διὰ τῶν γραμμάτων ΗΙΝΟΡΟΣΣΤ σχημά-
τισον σταύρον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ δύναμας
πτηνοῦ καὶ νήσου.

189-190. Σύνθετης.
Διὰ καταλλήλου συναρμολογήσεως τῶν κάτω-
θι εἴκοσι συλλαβῶν σχημάτισον τὰ δύναματα τῆς
πλέων τῆς Εὐρώπης.

191-192. Σύνθετης.
Διὰ καταλλήλου συναρμολογήσεως τῶν κάτω-
θι εἴκοσι συλλαβῶν σχημάτισον τὰ δύναματα τῆς
πλέων τῆς Εὐρώπης.

193-194. Σύνθετης.
Τῇ προσθήκῃ δύο γραμμάτων, πάντοτε τῶν
κατωτῶν, εἰς ἔκστη τῶν κάτωθι λέξεων παρα-
τίσιον ἀλλάς τόσας λέξεις:

195-196. Σύνθετης.
Αρχική τοῦ Πάτρου Μ. Σχιζερ.

197-198. Σύνθετης.
Τῇ προσθήκῃ δύο γραμμάτων, πάντοτε τῶν
κατωτῶν, εἰς ἔκστη τῶν κάτωθι λέξεων παρα-
τίσιον ἀλλάς τόσας λέξεις:

199. Σύνθετης.
Αρχική τοῦ Πάτρου Μ. Σχιζερ.

200. Σύνθετης.
Τὸ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέ-
ξεων ἀποτελοῦσι τὸ δύναμα πρωτεύουσας.

201. Σύνθετης.
1. Μία ἐκ τῶν Νυμφῶν. 2. Κρήτης τοῦ Άδου.

202. Σύνθετης.
3. Ποταμὸς τῆς Αίγαντου. 4. Βασιλεὺς τῆς Περ-
σίας. 5. Ανθος. 6. Αύτοκράτωρ Ρωμαϊκός. 7.
Ζέρον τετράποδον. 8. Ποταμὸς τῆς Αιμερικῆς.

203. Σύνθετης.
Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸ δύναμα πτηνοῦ πτηνοῦ.

204. Σύνθετης.
1. Μία ἐκ τῶν Νυμφῶν. 2. Κρήτης τοῦ Άδου.

205. Σύνθετης.
3. Ποταμὸς τῆς Ιλλυρίας. 4. Όρος τῆς Θεσσαλίας.

206. Σύνθετης.
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μερισμού Δρόμου

207. Σύνθετης.
Ισιδή.

208. Σύνθετης.
ιαε-αο-υο-εου-η-υο-ιου-ιοι-ε-ω-υο-ιω-αιο-ο-εα-εο-
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δουρείου Ιππο-

ΑΥΣΕΙΣ
τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 20 Ιανουαρίου 1896

32 Πυρετός (πύρ, ἔτος). — 33. Όδος, δός.

34. Εκάτη, Εκάδη.</p